

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Impiè agere visa, quàm piè egerit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

viscera miseratione, suapte sponte, tangebantur. Siquidem memor illius: *Nos debemus alterutrum diligere*, gravissimè dolebat, feminam cum præsentissimo æternæ damnationis periculo tantopere iactari. Mansit igitur ibi, & crescente misericordia, crescebat etiam ardor pro ea Deum rogandi. Neq; sane ab oratione ampliùs destitit, donec vidit agrotam menti restitutam, & à turbelis intemperijsq; illis quiescentem.

§. III.

Impiè agere visa, quàm piè egerit?

Retracta hîc, ô bone Lector, cogitationes, quas huc vsque, in perlegenda hac historia, admisisti, & disce, non ante tempus *indicare Amemus iustitiam*, ait S. Augustinus, *tract. 90. & iniustitiam detestemur, &c. ut cum de ipsis in Ioan. rebus quod appetendum est, appetimus, quod deuitandum est, deuitamus, ignoscatur nobis; quod de occultis hominum aliquando, immò assiduè, non vera sentimus. Hoc ad humanam tentationem pertinere arbitror, sine qua duci ista non potest vita: ita ut Apostolus diceret: Tentatio vos non apprehendat, nisi humana. Quid enim tam humanum, quàm non posse aspicere cor humanum, & idè non eius latebras perscrutari, sed plerumque aliud, quàm ibi agitur, suspicari?*

1. Cor. 4.
S. August.
tract. 90.

1. Cor. 10.

X 3 Quam-

Quamquam & in his rerum tenebris humanarum, etsi suspiciones vitare non possumus, quia homines sumus, iudicia tamen, id est, definitivas firmasq; sententias continere debemus. Tametsi enim iudicare malum de altero, quando causse sufficientes ad id ipsum suppetunt, non est illicitum; tamen quando adsunt vel leues tantum coniecturæ, vel moraliter incertæ, vel quando de rebus occultis iudicatur, non est eiusmodi iudicium conforme regulis prudentiæ, sed est temerarium.

Ioan. 7.
24.

Quam verè dixit Christus: *Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicate?* Quis non dixisset hîc, astantes *rectum iudicium iudicasse?* & tamen errarunt, quia secundum faciem iudicauerunt. Nam illa ipsa femina, cuius animum desperatio ac ægritudo, sine vlla rerum expectatione meliorum, occupare videbatur, Victoriæ inprecando perseverantiâ, à furore ad mentem; à gestu insano ad quietem, à discrimine maximo ad salutem reuocata, cum interrogaretur, cur ab authore salutis, atque ab ipsa Christi crucifixi imagine, paulò priùs adeò abhorruerit vehementer? respondit, se nequaquam à Christo, aut eius effigie, sed ab ipso cacodamone tantopere abhorruisse.

Præsea.

Præsentem enim adfuisse Alastorem metuenda larua visibilem, qui se se, identidem, intra Crucem & ipsam interponens, omni vi efficere voluerit, vt, loco Crucifixi infernale monstrum oscularetur. In quam tam impiam suggestionem, cum ipsa nollet consentire, omni se vicissim conatu reluctatam, eacodæmoni in faciem spuisse, osculum sacrilegum execratam, & suasioni tentationique impurissimæ obstitisse: neque tranquillam se fieri potuisse, donec tentator Victoriæ precibus abigeretur.

§. IV.

Ad tentationes in morte patiendas, quemque se parare debere: & temerarium iudicium cauendum.

Duo hinc documenta sumo. i. est, fortissimos in vltimo agone athletas & bene exercitatos requiri. Si ita casti, si, qui sæpe peccata detestari, & eacodæmonem vincere assueuerunt; adeò debent pugnare, cum tam vehementer tententur: quid illis eueniet, quibus peccata allubescunt, qui impuris osculis sunt innutriti? qui agunt, quod nuperrimè de quodam Imperij Comite moriente retulit alius Comes oculatus testis, eum cum Calvinista esset, & alioqui imagi-